

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

Comme Sømandsviser.

Mel. Svøm trøgt paa Nordhavs Belger.

Kom raste Sømands Gaasfar, Som pleier
Belgen blaa, En Reise vil vi vaage Med Skibet
"Vendenor"; Kom lader os gaa ombord, Forat
gjøre Skibet klart, Forat byde Everiges
Filkar Adjs alt med en Fart.

2. Vores Kaptein han strax siger I alle Klaber
ind, En Mand til Kors at gange, Her blæser en
god Vind; Hiv Ankere op for Baue og Seglan i
høgan Top, Saa enste vi en Hurra, Som findes
i Sømands Krop.

3. Og naar vi Østerjøen Pasferet har gallat,
Saa faar vi noget andet Som kaldes Kartegat;
Her er Banter, Klipper og Skær, Som kan gjøre
os stort Besvær, Som manges hurtig Sømand
Har luft sine Dine der.

4. Naar vi har pasferet Stagen Og Nordsjøen
tar fat, Her blæser haarde Storme Ia baade Dag
og Nat, Saa kaster vi vort Lod, Forat se hvad
Bund vi har; Vores Kaptein han strax siger, Paa
Sted hvad Skibet staar.

5. Naar Nordsjøen den har Ende og Høiden er
forbi, Saa faar vi Dovre ifigte, Og dertil Sin-
gels Fyr; Kalø den franske Side, Den seile vi og
forbi, Og Kanalen til Englands Ende, Den spanske
Sp tar i.

V box 21:610

6. Saa maa vort Skib da svate paa spanffe
Vølgen om, Sem mangen Mand har lobdet, Men
aldrig fundet Bund. Spanffe Søen er saa stor,
At den jævnt med Mærset gaar; Er der Nogen
som tror at jeg-lyver, Saa lad ham borja paa.

[Steffensen, Jens]

(Smuk, beffendt Melodi.)

Mens vi er i stille No. kommer Losen ombord,
Vinden feier os og vi gjør os klare Bores Kap-
tein siger op, Vystigt Mod i vor Krop Lad os gaa
Gud han er vort Besser.

2. Naar vor Sthymand Ordre faar Han for
os alle staar Han os alle saa mandelig befaler:
Gaa tag Spager udi Haand, Tiden den er ikke
lang, Lad os hive mens Spillet er igang.

3. Naar vort Tong det viser Stav Nogle Mand
brækker af Forat gjøre Mærseilene klare Bores
Staseil heises op Men forglem ei vor Kof Lad os
hive mens Touget løber let.

4. Naar vort Seil det er i Top Vystig Mod i
vor Krop Hiver Ankeret Vystigt for Bauen Roret
tager vor Sthymand Skibet sveier i fra Land, Gud
os alle ledsager i sin Stand.

5. Men vi ei forglemme kan Pigerne som staar
paa Land, Fælder Taarer paa snehvide Kinder, De
ønske og bede Gud vare med Eder, Han er med
Eder over Vølgen blaa.

6. Derfor Alle og Enhver Som paa Skibet

farer her Beder Gud han os mandelig bevarer,
Fra brusende Hav Fra Vølgen den blaa Til vi
spørge vort Fædreland.

7. Naar Sommeren er af Tager Vinteren fat
Saa vi Søymænd er altid udi Rigger, Hvad vi
om Sommeren har udstaat Vil vi nu af Tanker
flaa Dg saa er vi fornøiet i vort Sind.

8. Vel kan Modgang falde til og forkjært i
manget Sind, Saa man ikke kan være fornøiet,
Men en Volle Punsch der kan Drive Sorgen man-
gen Gang Den udslutter al Kummer og Sorg.

9. Nu gaar vi i Kompagni, Tager os en Flaske
Vin Drifter den med Fornøielse i Sind, Gaar til
Pigerne hen og ajerer lidt med dem Dg saaledes
fordriver vi vor Tid.

10. Nu jeg slutte vil ogsaa Disse Vinter faa;
Thi jeg orker ei længere at skrive, Sa nu er Visen
endt Dg mit Navn er vel beffendt Udaf dem som
med Skibet mone fare.

En ny Kjærlighedsvisse.

Bed Bredden af en lille Strøm, Som blot Kjær-
ligheden knuste, Dg omme Tølelser jeg hufte. Lev
lykkelig og mig ei glem.

2. At hvor jeg da skal elste Dig, For dig saa
skal mit Hjerter brænde, Thi bed den Ild som kan
forsvinde, Skal aldrig atter tændes mer.

3. Hør Suktet fra mit arme Hjerter, Se Taa-

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

ren flyder fra mit Kind, Den vidner om den dybe
Smerte, Som altid plager saa mit Sind.

4. Og aldrig skal du minde dig, at jeg var utro
nogensinde, For Kjærlighed skal mit Hjerter brænde,
Saa længe Blodet røres i mig.

5. O! Elskov er et herligt Vaand, Hvo kan det
stjelne uden Smerte, For Elskov gi'r man bort sit
Hjerter, For Venstreb gi'r man bort sin Haand.

6. Den aldrig Nødsigheden faar, Som med en
kjerlig Ven har brydet, Om siden tusind Vaand
han kuytter, Skal Angeren følge i hans Spor.

7. Om det sig engang skulde hændte, Jeg kom
fra Dig til Verdens Ende, Derfor maa jeg med
Taarer sende Et Suk som ene tilhører Dig.

8. Jeg ofte har tænkt at glemme bort Den
som forkortet mine Stunder, Jeg ofte gaar i østre
Lunder, Der for at gjøre mig Tiden kort.

9. O hulde Pige sig dog mig Kan jeg ei saa
dit Hjerter vinde, Du evig Kjærlighed skal finde,
Jeg kan ei leve foruden dig.

10. Jeg nu min Vise slutte vil, Som jeg har
digtet om min Pige, Jeg lover dig aldrig at svige,
Sæns at du mig vil høre til.

Trykt og tilkjøbs hos S. P. Hals i Hongsund. u. a.